

Witold Bartoszewski i jego *Album autografów*

Ze zbiorów Biblioteki Śląskiej

Witold Bartoszewski

**prawnik, publicysta, sekretarz Koła Literacko-Artystycznego
we Lwowie i Biblioteki Polskiej w Wiedniu**

Witold Bartoszewski urodził się w 1865 roku w miejscowości Turka w Galicji. Jego ojciec Karol był znanym notariuszem, burmistrzem Jarosławia, posłem do Sejmu Krajowego i Rady Państwa. Pochodził ze zubożałej rodziny szlacheckiej Bartoszewskich herbu Bończa. Matka Witolda, Aniela z Przestrzelskich (herbu Ślepowron), spokrewniona była ze Stanisławem Leszczyńskim, królem Polski w latach 1704-1709 i 1733-1736.

Witold Bartoszewski z żoną Haliną

Edukacja Witolda Bartoszewskiego

Imienny wykaz abiturientów, którym przyznano świadectwo dojrzałości.

Chlubne świadectwo dojrzałości otrzymali:

1. Ludwig Stanisław.	3. Morawiecki Józef.
2. Moldauer Emanuel.	4. Sitarz Antoni.

Świadectwo dojrzałości otrzymali:

5. Bałsban Teodor.	16. Pajgert Władysław.
6. Bartoszewski Witold.	17. Papée Jan.
7. Bielikowicz Szczepan.	18. Prebendowski Stanisław.
8. Chechliński Władysław.	19. Przybysławski Wincenty.
9. Czajkowski Alexander.	20. Reiss Władysław.
10. Gawlikowski Stanisław.	21. Schneider Edmund.
11. Janko Stefan.	22. Wierzbicki Alexander.
12. Jankowski Stanisław.	23. Zawadil Teofil.
13. Korytko Stanisław.	24. Lewicki Tadeusz.
14. Mgiej Karol.	25. Chomyszyn Maksym (exter.)
15. Michalczewski Tadeusz.	26. Zipper Józef (exter.)

Witold Bartoszewski uczęszczał do C.K. IV. Gimnazjum we Lwowie. W roku akademickim 1884/85 studiował na Uniwersytecie w Wiedniu, natomiast w latach 1885/86-1887/88 był studentem Wydziału Prawa Uniwersytetu Jagiellońskiego. 27 lipca 1889 roku otrzymał tytuł doktora praw.

Z uniwersytetu jagiellońskiego. P. Witold Bartoszewski, rodem z Turki w Galicji, otrzymał d. 27. bm. stopień doktora praw.

**Witold Bartoszewski wśród abiturientów
C.K. IV Gimnazjum we Lwowie**

„Kurier Lwowski” 1889, nr 210

Praca zawodowa Witolda Bartoszewskiego

Po ukończeniu studiów Witold Bartoszewski został wpisany na listę członków Towarzystwa Prawniczego Lwowskiego i objął posadę konceptisty w lwowskiej Prokuraturii Skarbu. W 1897 roku oddelegowany został do Wiednia, gdzie początkowo pracował w Ministerstwie Spraw Wewnętrznych, a w roku następnym otrzymał stanowisko sekretarza w Ministerstwie Handlu.

**Nazwisko Bartoszewskiego
w Sprawozdaniu Wydziału
Towarzystwa Prawniczego
we Lwowie z czynności
w roku 1894**

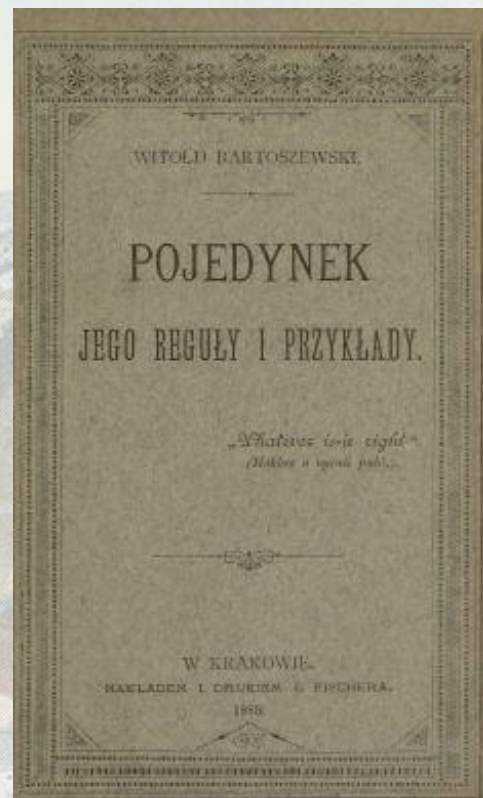
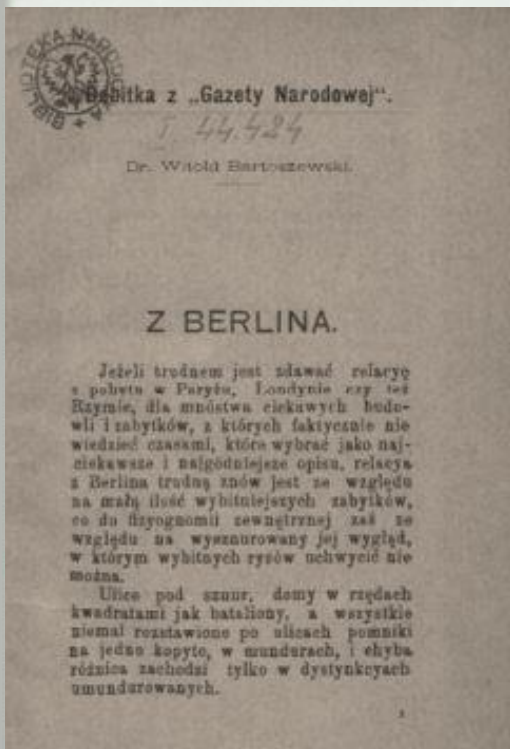
Kandydatura poselska. W okręgu Łańcut-Nisko, z grupy mniejszych posiadłości o mandat posła sejmowego, opróżniony przez śmierć hr. Hompesza, zamierza przeciw podniesionej już kandydaturze ks. Stojalowskiego, postawić — jak donosi „Gazeta Kołomyjska” — swoją kandydaturę dr. Witold Bartoszewski, konceptista lwowskiej prokuratury skarbu, obecnie przydzielony do ministerstwa spraw wewnętrznych w Wiedniu.

Informacja o oddelegowaniu Bartoszewskiego do Ministerstwa Spraw Wewnętrznych w Wiedniu („Kurier Lwowski” 1897, nr 316)

Dr. Bartoszewski Witold, koncep. Prokuratury Skarbu.

Działalność publicystyczna Witolda Bartoszewskiego

Działalność społeczna Witolda Bartoszewskiego

Wieczorek ku uczczeniu pamięci Zygmunta Krasińskiego.

Stowarzyszenie filaretów tutejszej młodzieży uniwersyteckiej urządziło w dniu wczorajszym uroczyste obchód w szczelnie zapelnionym teatrze, na cześć wielkiego naszego wieszcza, którego portret umieszczony był wśród zieleni w głębi sceny. Obchód składał się z odczytów, deklamacji, muzyki i żywych obrazów. Prezes Towarzystwa filaretów p. Edward Graff, zagaił wieczór wstępną mową, w której zaznaczył, że po upływie lat 29 od chwili zgonu Zygmunta Krasińskiego, pierwszy to bóg, jaki dziś młodzież składa zapomnianemu niemal przez dzisiejsze pokolenie, jednemu z plejady największych naszych poetów. Mówca przesunął przed słuchaczami obraz prac Krasińskiego i podniósł jego niespożyta zasługę jako poety, myśliciela, a przede wszystkim miłośnika ojczyzny Polaka. W końcu przedstawił mowca publiczności główny cel uroczystego tego wieczoru, mianowicie zebranie pierwszego funduszu na pomnik dla Zygmunta Krasińskiego. Pomijając następującą z kolei część muzyczną, o której mówił później nasz specjalny sprawozdawca, notujemy, że p. Roman Zelazowski, artysta dramatyczny z teatru lwowskiego, przedlicznie oddeklamował jeden z najpiękniejszych ustępów z „Przedświta”. Następnie objaśnił filaret p. J. Kaden w dłuższym wstępie listy Zygmunta Krasińskiego do Delfiny Potockiej, przytaczając z nich niektóre ustępy nieznane publiczności. Odczyt ten liczne wywołał oklaski. Ale koroną całej tej części uroczystości był odczyt hr. Stanisława Tarnowskiego, który, nie mogąc go osobiście wygłosić, przesłał następujący list do komitetu urządzającego wieczór:

Po tym uroczystym wieczorze odbyła się w pięknie przystrojonej na ten cel sali hotelu pod Różą wspólna uczta, w której wzięło udział około czterdziestu osób: członków komitetu i zaproszonych gości. Zebranie miało nastrój uroczysty i poważny, godny tak doniosłej chwili. Szereg toastów rozpoczęli pp. Witold Bartoszewski i Maryan Lisowiecki, wznosząc kielich w ręce obecnych hr. Adama i Haberta Krasińskich, których z nieśmiertelnym wieszczem łączy wspólność krwi, tradycji i idei, co mowcy naprzemiennie wytknęli. Uczę, przeplatane toastami, wznoszonymi przez prof. Smolkę, hr. Adama i Haberta Krasińskich, prezesa Filaretów p. Graffa, Komorowskiego, Potockiego O., Dębickiego W., zakończyły piękne, do serca trafiające słowa otuchy i staropolskie „kochajmy się” hr. Przedświta. Obecny artysta Rygiel oświadczył przy tej sposobności gotowość wykonania pomnika Krasińskiego bezinteresownie, co zebrani przyjęli z zapałem.

— W klubie szermierzy, który, nawiasem mówiąc, mimo niedługiego istnienia, tak się rozrósł, iż dziś może utrzymywać jeden z najpiękniejszych lokali, a

liczba członków doszła poważnej liczby 90, odbędzie się jutro w sobotę d. 14 bm. o godz. 5 popołudniu półroczny większy turniej (*assaut*) z nagrodami. Bliższych informacji zasięgnąć można w klubie przy ul. Sławkowskiej Nr 6 codzień od 12—1.

W skład jury wchodzi: prezes klubu p. Witold Bartoszewski, rotmistrz p. Igalfy i O. hr. Potocki.

Doniesienie o działalności Klubu szermierzy, którego prezesem był Witold Bartoszewski („Gazeta Lwowska” 1888, nr 159)

Wzmianka o udziale Witolda Bartoszewskiego w wieczorze ku czci Zygmunta Krasińskiego („Czas” 1888, nr 49)

— **Upiększenie Lwowa.** Na listę członków „Towarzystwa dla rozwoju i upiększenia miasta Lwowa” wpisali się w dalszym ciągu: pani Seweryna Jabłonowska właścicielka dóbr, tudzież pp.: ks. prałat-infułat dr. Ludwik Jurkowski, ks. kanonik Mikołaj Pawłowski, radcy Namiestnictwa dr. Bronisław Łoziński i Gustaw Mauthner, radca sądowy dr. Romuald Schubert, profesorowie dr. Ludwik Œwikliński, dr. Henryk Kadyi, i Leonard Marconi, właściciel dóbr Stanisław Brykczyński, Józef hr. Łubieński, Emil Bartemilian Brajer, Józef Godlewski, dyrektor filii banku austr. weg., dr. Jan Jeleń, adwokat kraj dr. Aleksander Maryański, konceptista dr. Witold Bartoszewski, buchhalter Dymitr Koczyndyk, inżynier Zygmunt Motylewski, kasyer Wincenty Zatoński, artysta-rzeźbiarz Antoni Popiel, artyści-malarze Marcei Harasymowicz i Aleksander Augustynowicz, sekretarz Tow. przyjaciół sztuk pięknych Stanisław Sokołowski, radny miasta Stanisław Niemczynowski, bankier August Schellenberg, właściciel apteki Kalikst Krzyżanowski, właściciel cukierni Ferdynand Gross, rytownik Jakób Schapira, kupiec Stanisław Thullie, majster murarski Jan Chmielowiec.

Informacja o przystąpieniu Władysława Bartoszewskiego do Towarzystwa dla rozwoju i upiększenia miasta Lwowa („Gazeta Lwowska” 1892, nr 263)

Działalność Witolda Bartoszewskiego w Kole Literacko-Artystycznym we Lwowie

— Z Koła literacko-artystycznego.
W sobotę odbyło się nadzwyczajne walne zgromadzenie „Koła”, zwołane celem wyboru nowego wydziału, z powodu, że dotychczasowy ustąpił. Zgromadzenie zagał p. Liberat Zajączkowski. Po załatwieniu formalności wstępnych, uchwalono na wniosek dr. Gręka, postawiony imieniem ustępującego wydziału, zamianować dotychczasowego prezesa dr. Ludwika Kubalę, członkiem honorowym „Koła”, poczem przystąpiono do wyborów. Prezesem wybrany został na 99 głosujących, dr. Józef Wereszczyński 64 głosami.

Pierwszym wiceprezesem wybrany został dr. August Balasits. Drugim wiceprezesem wybrano p. Antoniego Skotnickiego.

Wybór sekretarza przy pierwszym głosowaniu nie przyszedł do skutku. Dotychczasowy bardzo energiczny i gorliwy sekretarz, p. Schnür-Peplowski oświadczył, iż wyboru nie przyjmie.

Przy powtórnej głosowaniu wybrany został sekretarzem dr. Witold Bartoszewski.

Do wydziału wybrani zostali pp.: Bobin Romuald, Kuczyński Franciszek, Leszczyński Bronisław, Niewiadomski Stanisław, Onyszkiewicz Zdzisław, Przybylski Zygmunt, Styka Jan, Szwejkowski Jan, dr. Szydłowski Józef, Woleński Władysław, Zajączkowski Liberat.

Z Koła literacko-artystycznego. Sobotnie walne zgromadzenie trwało do godz. 11. w nocy. Sekretarzem wybrany został dr. Witold Bartoszewski, który w pierwszym głosowaniu na 84 głosów otrzymał 42 (a Stan. Peplowski 39). w drugim, ściślejszym głosowaniu, na 68 głosów otrzymał dr. Bartoszewski 52, a Peplowski 10 głosów. Członkami wydziału na 3 lata wybrani zostali pp.: R. Bobin, F. Kuczyński, Br. Leszczyński, S. Niewiadomski, L. Onyszkiewicz, Z. Przybylski, S. Rosowski, J. Styka, J. Szwejkowski, dr. J. Szydłowski, W. Woleński i L. Zajączkowski.

**Informacje prasowe o wyborze
Witolda Bartoszewskiego
na sekretarza Koła**

Działalność Witolda Bartoszewskiego w Kole Literacko-Artystycznym we Lwowie

— **Z Koła literacko-artystycznego.**
We wtorek, dnia 9 b. m. o godzinie 6 wieczorem mieć będzie odczyt dr. Witold Bartoszewski „Wiara i nauka o początku świata i ludzi” na podstawie źródeł wschodnich.

Wstęp wolny dla członków z rodzinami i osób poleconych.

„Gazeta Lwowska” 1894, nr 230

— **W Kole literacko-artystycznym** zakończono wczoraj karnawał tegoroczny wielce ożywionym wieczorkiem z tańcami, które zakończono o północy. Do kadryla stanęło 36 par. Urządzeniem wieczoru zajmowali się pp. Onyszkiewicz i dr. Bartoszewski, sekretarz Koła.

„Gazeta Lwowska” 1896, nr 41

— **Dr. J. Payer**, słynny podróżnik, przybył wczoraj do Lwowa. Na dworcu powitali go imieniem komitetu przyjęcia profesorowie: dr. Balasits, dr. Dunikowski i dr. Bartoszewski, oraz grono reprezentantów wszystkich wyższych zakładów naukowych miasta z prof. Siemiradzkim, Zuberem i Fabianem.

Dziś o godzinie 7 wygłosi dr. Payer swój odczyt w sali ratuszowej, a następnie podejmować go będzie uroczystym bankietem Koło literackie.

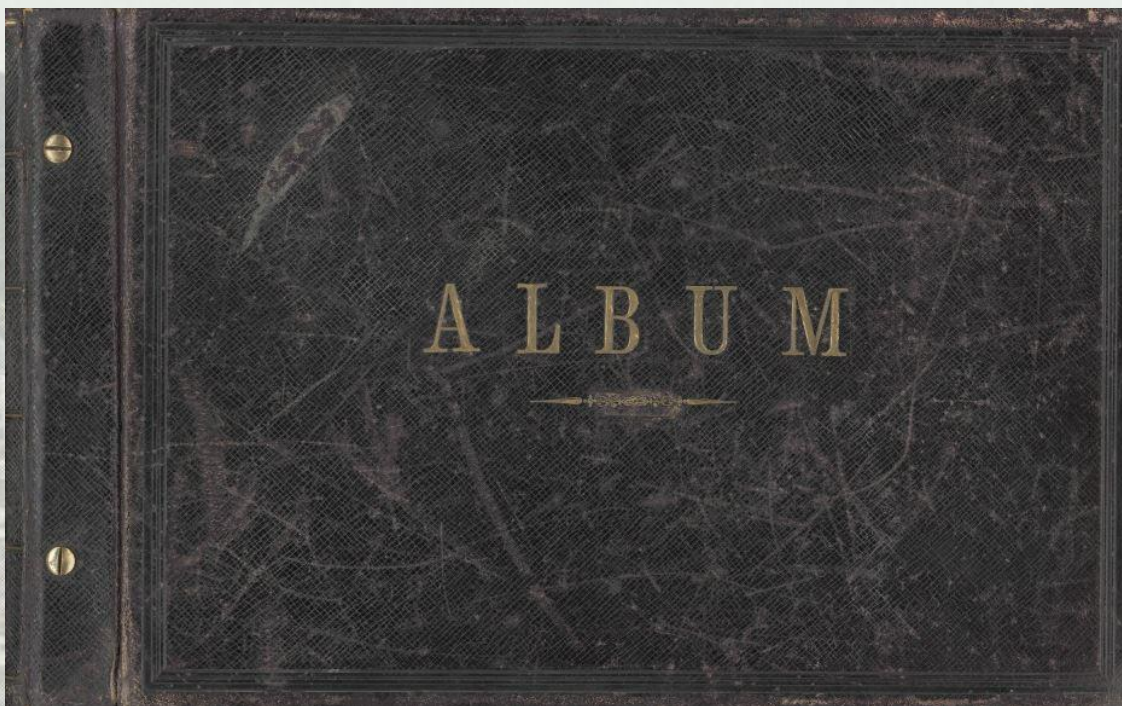
Wczoraj zwiedzał dr. Payer Muzeum im. Dzieduszyckich, w którym oprowadzany przez twórcę tego Muzeum, hr. Wł. Dzieduszyckiego, zabawił trzy godziny. Popołudniu odbył się obiad u hr. Włodz. Dzieduszyckich, na którym oprócz dr. Payera byli przedstawiciele różnych gałęzi nauk przyrodniczych.

„Gazeta Lwowska” 1896, nr 53

— **Z Koła literacko-artystycznego.**
W sobotę, dnia 16 b. m., odbył się w „Kole” odczyt dr. Witolda Bartoszewskiego w obec licznie zapełnionej sali. Dr. Bartoszewski mówił o szkołach politycznych w Europie, potrzebnych w państwach konstytucyjnych dla obudzenia prawidłowego zajęcia się sprawami publicznymi przez ogół obywateli. Scharakteryzował następnie historię i ustrój szkół politycznych we Francji, Anglii, w Niemczech i dawnej Polsce i na tem tle osnuł własne myśli na temat braku wykształcenia politycznego w naszym kraju a wskazując na ekonomię, socjologię oraz porównawcze badanie istniejących w krajach cywilizowanych urządzeń społecznych, nazwał je najgłówniejszymi działami, których nieznajomość ze strony ludzi rwących się do życia publicznego uważać należy za zbrodnię w obec kraju i społeczeństwa. Biada narodowi, rzekł prelegent, który niższe wykształcenie i ciasne zasady uważa za dostateczne do zajęcia stanowisk i urzędów publicznych. Apostrofą do pań na temat wyższego wykształcenia kobiet zakończył dr. Bartoszewski swój odczyt, za który mu zgromadzeni hucznymi podziękowali oklaskami.

„Gazeta Lwowska” 1895, nr 267

Album Witolda Bartoszewskiego

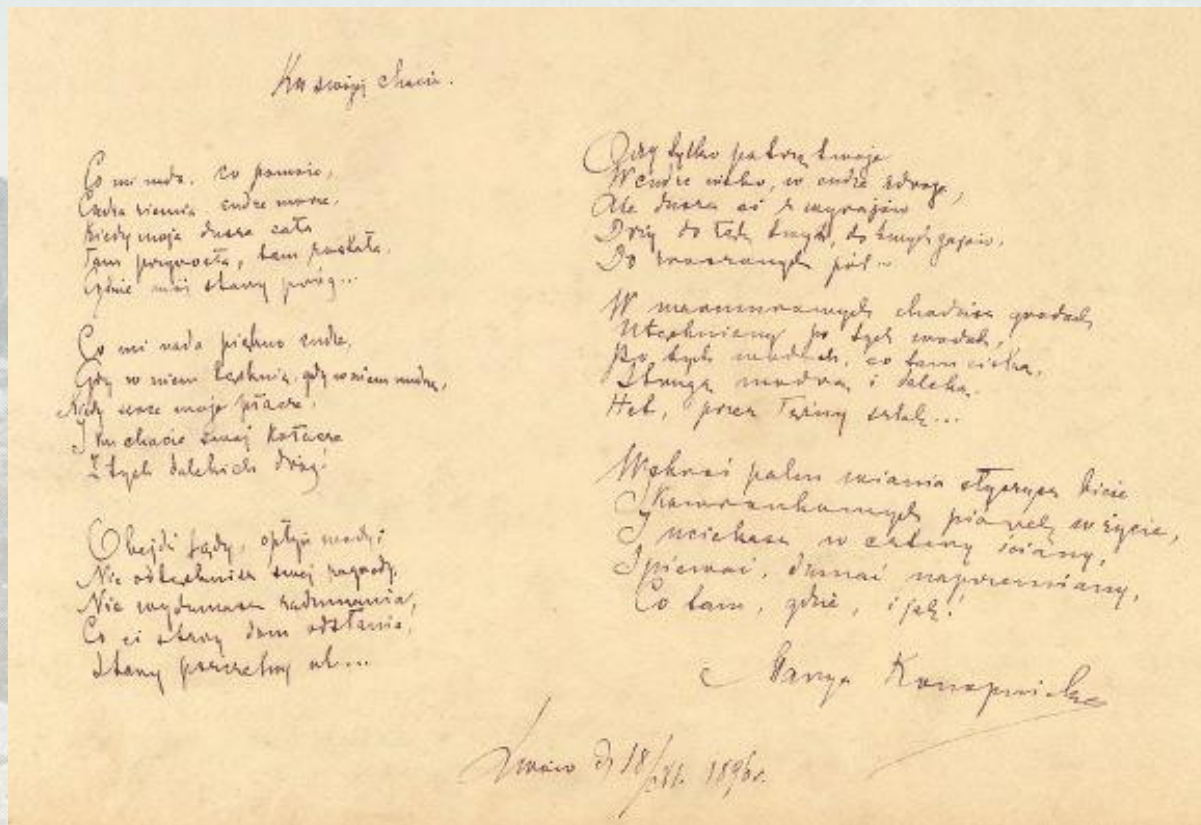

Witold Bartoszewski

**Pieczęć własnościowa i podpis
Witolda Bartoszewskiego**

Album pochodzi z okresu działalności Witolda Bartoszewskiego w lwowskim Kole Literacko-Artystycznym. Księga, wypełniona autografami pisarzy, artystów, polityków i uczonych, jest dziś pamiątką polskiego życia kulturalnego we Lwowie i jednym z najcenniejszych rękopisów Biblioteki Śląskiej.

Maria Konopnicka we Lwowie

— Raut urządzony w sobotę w salonach Koła literackiego na cześć bawiącej we Lwowie poetki Maryi Konopnickiej, zapisał się trwale w pamięci uczestników tej nader urozmaiconej i ożywionej zabawy. Miłego gościa powitał wydział Koła, poczem uczcił ją piękną przemową profesor dr. Balasits, podnosząc znaczenie autorki, jako poetki ludu. W odpowiedzi na to powitanie wygłosiła p. Konopnicka wiersz ze zwykłym sobie polotem napisany, który zgromadzeni przyjęli ze szczerem zapalem. Nastąpiły produkey artystyczne, których układem zajął się prof. Neuhauser. Szczególnie udatnemi były deklamacye panny Tekli Trapszównej, artystki teatru krakowskiego, która umyślnie na raut z Krakowa przybyła. Świetnie jak zwykle „Echo“, pod batutą Galla, zbierało rzesiste oklaski. Do urozmaicenia programu przyczynił się też piękny śpiew pani Mayerowej, wiersz okolicznościowy p. Biernackiego-Rodocia, śpiew pp. Szymańskiego i Rapackiego, wreszcie smyczkowa kapela 30 p. p. pod kierownictwem Rolla. Zabawa zakończyła się późno w nocy.

„Gazeta Lwowska” 1896, nr 264

Wpis Marii Konopnickiej w Albumie Witolda Bartoszewskiego

Utwór, opatrzony tytułem *Co mi nada*, wszedł w skład cyklu pt. *Ku chacie*, wydanego w tomie *Nowe pieśni* w 1905 roku.

Jubileusz Adama Asnyka

— Tutejsze Koło literacko artystyczne
na obchodzie jubileuszowym Asnyka w Kra-
kowie, reprezentować będą prof. dr. A. Balasits
i dr. Witold Bartoszewski.

„Gazeta Lwowska” 1896, nr 279

Fragment

Saliego moja i ty Ludomirze
Lwowskiemu krakowskiemu krakowskiemu
Mówiłeś mi o tym, że jesteś
tłumaczem, który ma być
tak by Saliego i jak by cię było
et opat i imieniem ten który był
et by cię było et opat i imieniem ten który był
et by cię było et opat i imieniem ten który był

Także nie pisze się w tej chwili
W której nadejść ma cię et opat
I jak cię dawno już et opat
et cię dawno już et opat
et cię dawno już et opat
et cię dawno już et opat
et cię dawno już et opat

Także nie pisze się w tej chwili
W której nadejść ma cię et opat
I jak cię dawno już et opat
et cię dawno już et opat
et cię dawno już et opat
et cię dawno już et opat
et cię dawno już et opat

Wszystko wiesz i pisać to cię będzie
Wszystko wiesz i pisać to cię będzie
Wszystko wiesz i pisać to cię będzie
Wszystko wiesz i pisać to cię będzie
Wszystko wiesz i pisać to cię będzie
Wszystko wiesz i pisać to cię będzie
Wszystko wiesz i pisać to cię będzie

Wszystko wiesz i pisać to cię będzie
Wszystko wiesz i pisać to cię będzie
Wszystko wiesz i pisać to cię będzie
Wszystko wiesz i pisać to cię będzie
Wszystko wiesz i pisać to cię będzie
Wszystko wiesz i pisać to cię będzie
Wszystko wiesz i pisać to cię będzie

Bo ty Saliego byś jedną wolność
et cię dawno już et opat
et cię dawno już et opat
et cię dawno już et opat
et cię dawno już et opat
et cię dawno już et opat
et cię dawno już et opat

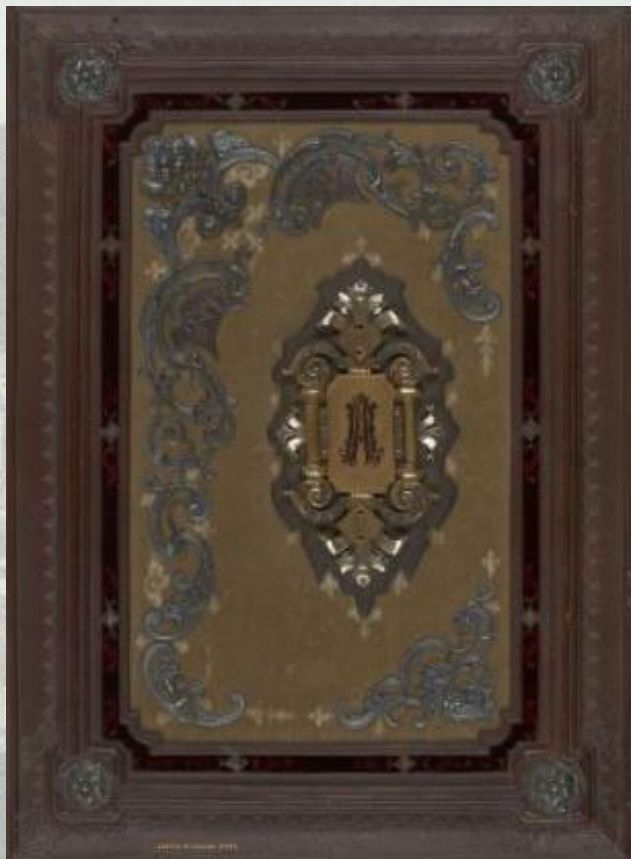
Także nie pisze się w tej chwili
W której nadejść ma cię et opat
I jak cię dawno już et opat
et cię dawno już et opat
et cię dawno już et opat
et cię dawno już et opat
et cię dawno już et opat

Także nie pisze się w tej chwili
W której nadejść ma cię et opat
I jak cię dawno już et opat
et cię dawno już et opat
et cię dawno już et opat
et cię dawno już et opat
et cię dawno już et opat

Et...

Wpis Adama Asnyka w Albumie Witolda Bartoszewskiego

Jubileusz Adama Asnyka

Dyplom mianujący Adama Asnyka członkiem honorowym Koła Literacko-Artystycznego we Lwowie (ze zbiorów Muzeum Narodowego w Krakowie)

— Z Koła literacko-artystycznego.
Odbyte wczoraj, dnia 9 b. m. walne zgromadzenie członków „Koła“, zamianowało na wniosek wydziału Adama Asnyka członkiem honorowym.

„Gazeta Lwowska” 1896, nr 284

Rada miasta Lwowa.

(Posiedzenie z dnia 14 grudnia).

Na wstępie posiedzenia podał prezydent dr. Małachowski do wiadomości, że wysłał telegram do Krakowa, w imieniu reprezentacji miasta Lwowa z wyrazami czci i hołdu dla poety Adama Asnyka, z okazji obchodu 30-letniego jubileuszu.

„Gazeta Lwowska” 1896, nr 289

Autografy poetów

[illegible]

Androsace polytricha, var. *tridra*.
Lychnis viscaria, var. *wh. scaly* *Roxb.*;
Valeriana *s. str.* *with* *thin* *ovate* *under*,
black *wh. under*, *opposite* *linear* *under*,
Trisetum *ovoid* *Roxb.* *just* *ovoid* *linear*,
Trisetum *ovoid* *Roxb.* *just* *ovoid* *linear*,
Trisetum *ovoid* *Roxb.* *just* *ovoid* *linear*.

Mlecz chłodzi jakoby śmiertelne,
 Niekiedy jaśnie okropionem błękitem;
 Wzrostem wieńcem, owalcz, mrowie i wozaniane;
 Białeśm przepadnie, nieobdymnoci śmieszono;
 Niekiedy wieńcem, jak ognia kolumny,
 Po swym pomnie, jakoby wspaniałe łunę.

[illegible]

Ma białej skóry i zł. zęby i niebieskie
 Łaknie i pury i jak onal grama i skł.
 Kłone i w łuski i w łuski i w łuski
 Ma białej i pury i zł. zęby i niebieskie
 Ma młota i zł. zęby i zł. zęby i zł. zęby
 Ma ciemna i zł. zęby i zł. zęby i zł. zęby

3

Postachy: vyglyadom tam;
I das mi na mayskoye shovoy
Motsy ziv na samom vachnomu
Tam na vso vsvet myt'nyy.

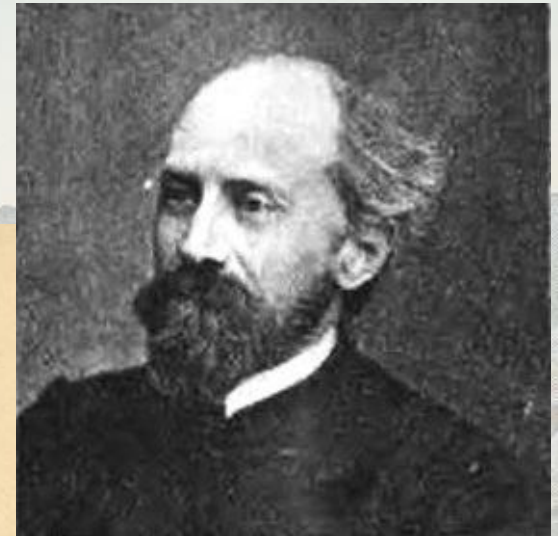
Pterodroma! *contes* *ancuta*,
To *let* *ce* *sy* *i* *udate*
Solovye - *ssos* *kanamida*?
Pssss, *ssss* *ssss* - *ssss*

Pravda, moj slavični božice,
 To je tvoj pravičnik - a daty,
 I kosa mase bita pa obmanje.
 I mase, to je tvoj pravičnik.

Papuaitamaj d'aghuja!
 Nib la d'aghuja d'aghuja?
 Nib d'aghuja d'aghuja d'aghuja?
 Tama! carias la - gubas d'aghuja

Erwin A. S. Edwards 1896.

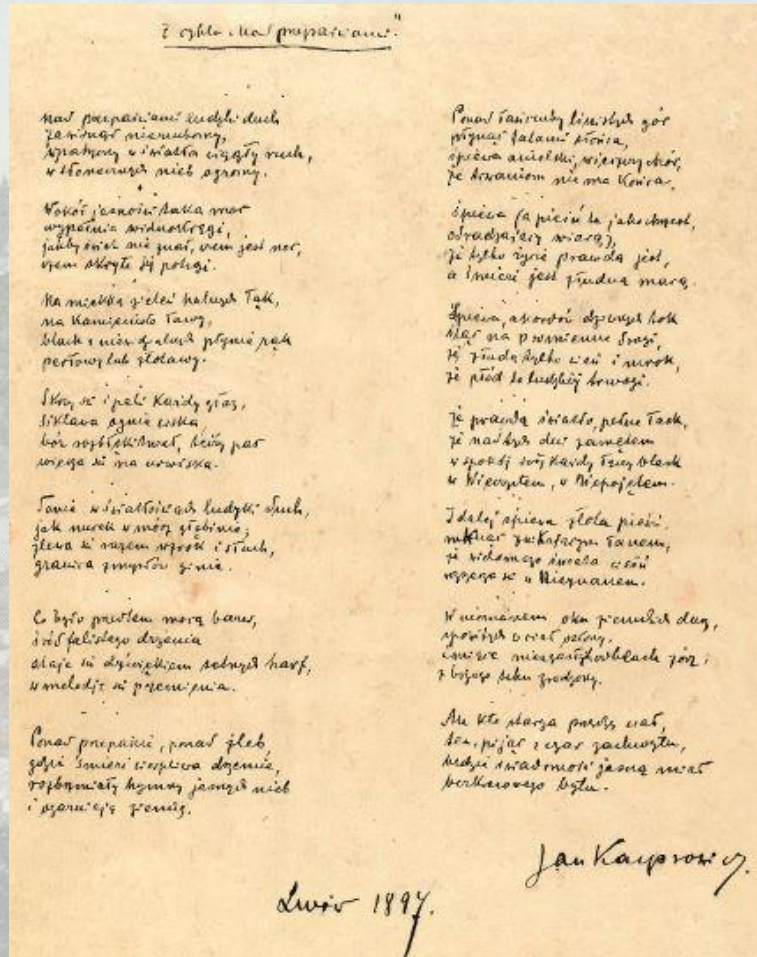
M. Bodin

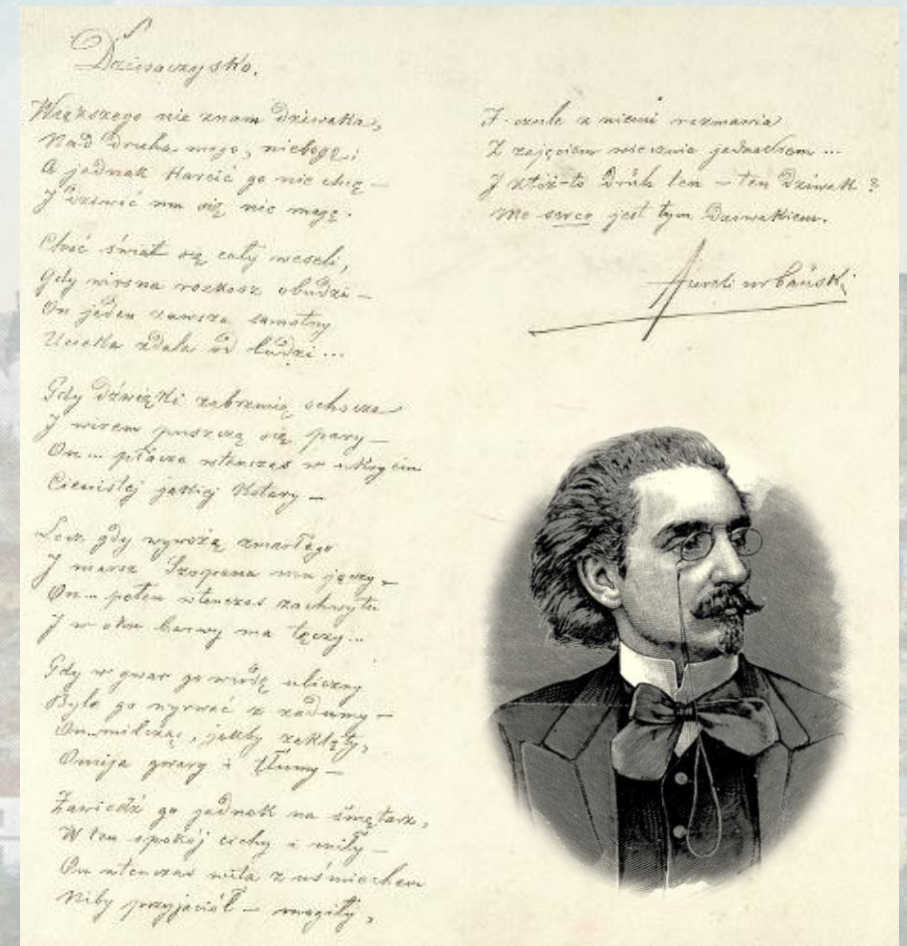
Wiktor Gomulicki

Mikołaj Biernacki

Autografy poetów

Jan Kasprówicz

Aureli Urbański

Utwór Jana Kasprówicza to fragment słynnego cyklu *Nad przepaściami*, opublikowanego w tomie *Krzak dzikiej róży* we Lwowie w 1898 roku.

Autografy poetów

Abby morina wybac wyrok na stolicę, który ukradł np. ciels i obory albo chudek, na jarmarku,
szczęść musiał przedtem ukoniecznić ctery klasy normalne, wani gymnasium, praby ctery lata na
wykucie, prawniczym, który doboru, egzanowa jarmarku, prabykować w egie, a wreszcie wykonać uro-
czyść, jarmarku, ie bycie egie egzanowa i karkomnie. - Tyle jest raskodów i gły idzie z egie, prabyk.
Symonem gdy idzie o wydanie egie o nowej karku, rasku, o nowym oborze lub narku, nad nim słydku moro-
tety, murek, a osem lata, - wydany umieć wybac, jako karku, i by reporterem jarmarku, bęgi, karku.

Michał Bałucki

Nie wiesz, czy ten poetyczny, co pisał, po karku,
Nie wiesz, co ci karku, karku,
Nie wiesz, na widok karku, karku,
Dziś karku, karku, co karku, co karku.

Kto jak karku, w karku, karku, karku,
Kto na karku, karku, karku, karku,
Kto karku, karku, karku, karku,
Kto karku, karku, karku, karku.

Kto nie karku, w karku, karku, karku,
Kto karku, karku, karku, karku,
Kto karku, karku, karku, karku,
Kto karku, karku, karku, karku.

Władysław Belza

Władysław Belza

Michał Bałucki

Literaci, publicyści, historycy literatury

Warszawa 18 listop.
1897.

Dr. Prof. Chemiloverski

Piotr Chmielowski

Jar. Kaba

Jan Gnatowski (Jan Łada)

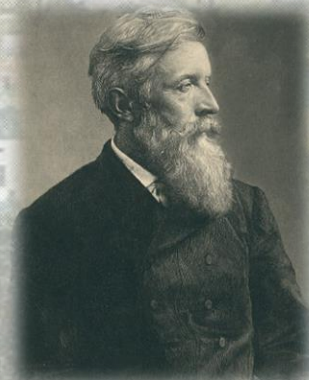
Pseudophrynosoma

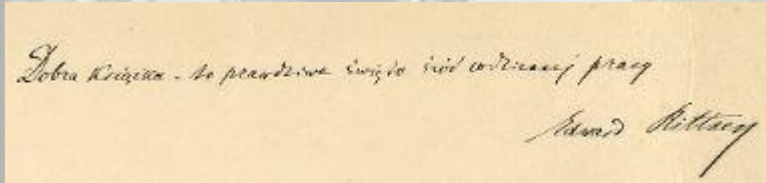
Andrzej Fredro

[illegible]

regio caron.
Alexander Michelson

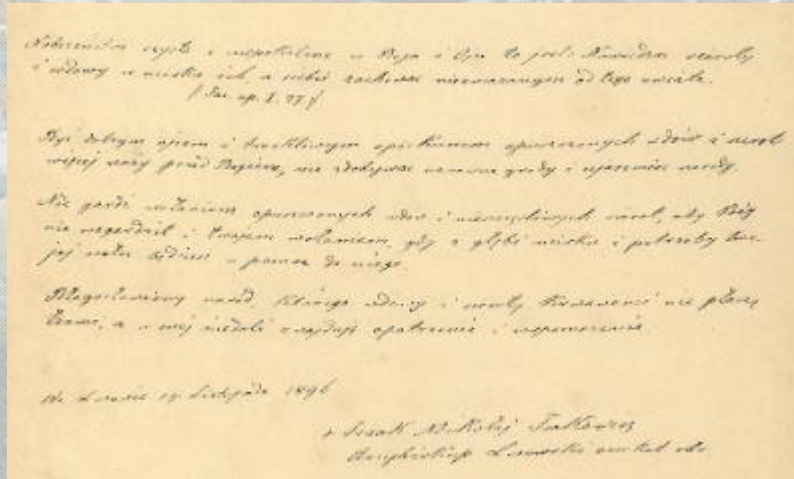
Aleksander Świętochowski

[illegible]

Edward Rittner

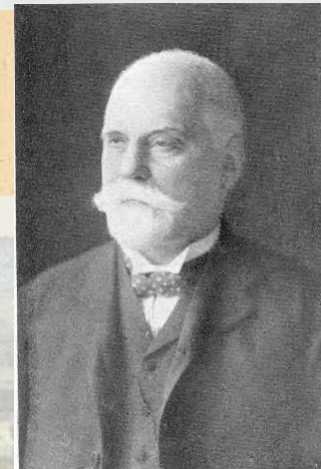
Godzimir Małachowski

Isaak Mikołaj Isakowicz

Wien d. 26te graduiert 1896.

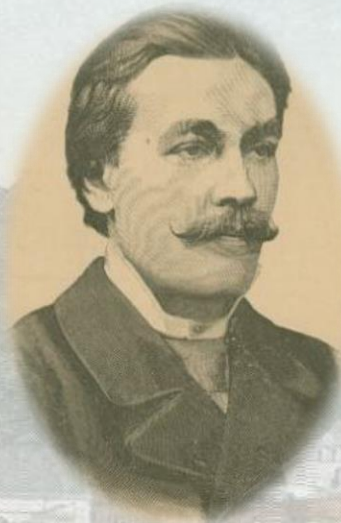
Leon Biliński

Saml Dr Madryle

Stanisław Madejski

Kompozytorzy i dyrygenci

Henryk Jarecki

Jan Gall

Kompozytorzy i dyrygenci

Władysław Żeleński

Wpis Władysława Żeleńskiego związany jest z lwowską premierą skomponowanej przez niego opery *Goplana*

— P. Władysław Żeleński przybył wczoraj do Lwowa, aby być obecnym na próbach i pierwszym przedstawieniu opery „Goplana”, które się odbędzie we czwartek, dnia 28 b. m.

Z teatru. P. Władysław Żeleński kompozytor „Goplany” przybył już do Lwowa i od wczoraj odbywają się pod jego okiem próby z tej opery, która dana będzie po raz pierwszy we czwartek z udziałem pań: Camilowej, Strassern, Korolewicz, Kasprowicz, Bohuss, Kliszewskiej oraz pp.: Myszugi, Górskiego i Orzelskiego w głównych partjach.

Nowe dekoracje i kostiumy podług oryginalnych wzorów wykonywują miejscowe pracownice teatralne. Bilety już od dzisiaj sprzedaje kasa teatralna.

We czwartek po raz pierwszy „Goplana”, z udziałem pierwszych sił naszej opery. Na przedstawieniu obecnym będzie kompozytor, dla którego w sferach obywatelskich przygotowuje się wspaniała owacja, a po przedstawieniu uczta w Kasynie miejskim.

— P. Władysław Żeleński, tryumfator wczorajszego wieczoru, zabawi jeszcze przez dni kilka we Lwowie, gdzie stał się przedmiotem sympatycznych owacji. Dziś znakomity kompozytor będzie z rodziną na obiedzie u pp. Kaz. Zielińskich, a na herbacie u hr. St. Tarnowskiej; na jutro otrzymał zaproszenie na obiad do PP. Namiestnikowstwa ks. Sanguszków, a wieczór będzie na balu u pp. Langów.

-- Na cześć znakomitego kompozytora „Goplany” p. Wład. Żeleńskiego odbyła się wczoraj po przedstawieniu uczta. W pięknie odnowionej, wielkiej sali Towarzystwa muzycznego (w gmachu teatralnym) zasiadło do ustawionych w podkowę stołów z górą sześćdziesiąt osób: reprezentanci Towarzystwa muzycznego, profesorowie konserwatorium, reprezentanci sceny polskiej, reprezentanci prasy, „Koła literackiego”, Towarzystw śpiewackich, grono wielbicieli talentu p. Żeleńskiego, najwybitniejsi przedstawiciele orkiestry teatralnej: pp.: Wroński, Wolfstahl i Śladek z p. Jareckim na czele i w. i. W zebraniu znajdowali się także: brat kompozytora i synowie jego, oraz twórca świetnego libretta „Goplany” radea Ludomir German i przybyły z Krakowa p. Kazimierz Tetmajer.

Pierwszy toast wznosił członek wydziału Towarzystwa muzycznego p. Kazimierz Skrzyński, w zastępstwie prezesa Towarzystwa dr. Jana Czaykowskiego, któremu stan zdrowia nie pozwolił wziąć udziału w uczcie. P. Skrzyński przemówił jak następuje:

Doniesienia prasowe związane z premierą *Goplany* we Lwowie

Kompozytorzy i dyrygenci

Stanisław Niewiadomski

Drugi toast, w którym podniósł zasługi „Goplany” ze stanowiska muzycznego, wniósł dyrektor konserwatorium Rudolf Schwarz. Następnie prof. St. Niewiadomski wychylił kielich na cześć zasłużonego współpracownika p. Żeleńskiego, radcy Germana. Z kolei p. Wereszczyński uczcił zasługi p. Żeleńskiego w imieniu „Koła literackiego i artystycznego”, dalej p. Włodzimirski w imieniu „Lutni”, p. Bronisław Laskownicki w imieniu „Echa”, pp. St. Meliński i dr. Bruckman w imieniu sprawozdawców muzycznych, dr. German jako współtowarzysz w pracy. Przemawiali także na cześć kompozytora „Goplany” dr. Kadyi i dr. Bartoszewski. P. Żeleński zabierał głos kilkakrotnie, aby podziękować zarówno tym, którzy podczas bankietu podnosili zalety jego utworu i jego zasługi, jak też nieobecnym dyrektorom teatru, oraz wykonawcom „Goplany” i orkiestry. Z serdeczną radością przyjęło zapewnienie z ust kompozytora, że polskiej muzyce przysporzy on w przyszłości — daj Boże najbliższej — nową, swojską, „zupełnie swojską operę....”

Wzmianka o udziale Stanisława Niewiadomskiego w uroczystym przyjęciu po premierze *Goplany* („Gazeta Lwowska” 1897, nr 23)

Grafika

Rysunki Romana Jarosza

Pejzaż anonimowego artysty

Wizerunek Witolda Bartoszewskiego?

Ze Lwowa do Wiednia

W połowie 1897 roku Witold Bartoszewski przestał pełnić funkcję sekretarza Koła Literacko-Artystycznego i przeniósł się ze Lwowa do Wiednia, gdzie objął stanowisko w Ministerstwie Spraw Wewnętrznych, a później w Ministerstwie Handlu. W dalszym ciągu brał aktywny udział w życiu społeczno-kulturalnym, zajmował się działalnością publicystyczną, a w 1898 roku został sekretarzem Biblioteki Polskiej w Wiedniu. Funkcję tę pełnił zaledwie przez kilka miesięcy, od marca do października 1898 roku.

fonowanie wydziału z dnia
Decyzja: prezes Zarząd. Br. Leciński - przewodniczący
Wydziału: Dr Witold Bartoszewski, Jan Benndorf
Dr Karmin Gąsienki, Dr Władysław Haraiewicz, Witold
Hausner, Józef Neuwig, Stanisław Nowicki, Seweryn
Zwolski.
Wobec powyższego dnia następującego do ustalenia
wydziału i wybrano
Zarząd, prezes - hrabia Dworin Witold Hausner
Sekretarzem - Dr Witold Bartoszewski
skarbnikiem - Jan Benndorf
Zarząd, kasy - Stanisław Nowicki
Bibliotekarzem - Rade, Seweryn Zwolski
Zarząd, biblioteka - Józef Neuwig

Informacja o powołaniu Witolda Bartoszewskiego na sekretarza Biblioteki Polskiej w Wiedniu

Źródło: Archiwum Państwowe w Rzeszowie, rkps 59/96/0/2.1/31,

Protokoły walnego zgromadzenia i wydziału Biblioteki Polskiej w Wiedniu

Dar Witolda Bartoszewskiego dla Biblioteki Polskiej w Wiedniu

Jak wynika z zachowanych inwentarzy, a także z listu samego darczyńcy, w 1905 roku Witold Bartoszewski przekazał na rzecz Biblioteki Polskiej w Wiedniu 600 woluminów ze swego księgozbioru.

19

Do Naukowej Biblioteki Polskiej
w Wiedniu.

Krzepnięciu przypięcia się. Niech
ciś / mała to mała Biblioteczka,
polskiej - pomiaru walcu ofiarować
tyż. Coś wstyd mieć, rozprawy i
korespondencje to Polski kraj ten
prekursorów ogólny wiedzy polskiej.

Z głębokim pozdrowieniem
Witold Bartoszewski
Wiedeń 10/4 1905

Jaśnie Własnemu Panu!

Wiedeń. Towarzystwo Polskie
Polskiej w Wiedniu ukończyło już przesłanie
+ listu dnia 11. kwietnia b.r. z wyrazem
Jaśnie Własnemu Panu ukończonemu
porozumieniu na łajcie wzbogacenia
księgozbioru naszego Towarzystwa.

Wysławiamy się niniejszym z tego
miłego zadania, wstępującym naszym
głębokim pozdrowieniem.

Wiedeń, 11. maja 1905.
Za Własnym.

Jaśnie Własnemu Panu
Witold Bartoszewski
Wiedeń

List Witolda Bartoszewskiego z informacją o darze dla Biblioteki Polskiej w Wiedniu,
obok podziękowanie dla darczyńcy

Źródło: Archiwum Państwowe w Rzeszowie, rkps 59/96/0/2.1/35, Towarzystwo Biblioteki Polskiej w Wiedniu

Dar Witolda Bartoszewskiego dla Biblioteki Polskiej w Wiedniu

<u>Dar Wł. Witolda Bartoszewskiego</u>		
13583	<u>Lanfrey J. Dwie polityczne papieży</u> Hannawa 1873 (II-L.)	1
13584	<u>Bracco Roberto Tragedien der Seele</u> Wiener Verlag 1901 (XXII-B.)	1
13585	<u>Bloch Jan. Ziemia i jej odurzenie</u> w Królestwie Polakiem (VIII-B.)	1
13586	<u>Lisicki Henryk. Klemens książę Metternich</u> 1773-1859 IX-L.	1
13587	<u>Schwarzkopff Paul Dr. Komte Jesus</u> irren? Giessen 1896 (II-L.)	1

Fragment Inwentarza Biblioteki Polskiej w Wiedniu z informacją o darze Witolda Bartoszewskiego
 Źródło: Archiwum Państwowe w Rzeszowie, rkps 59/96/0/2.1/39, Biblioteka Polska w Wiedniu (inwentarz)

Ze Lwowa do Wiednia

W 1907 roku Witold Bartoszewski ożenił się z Haliną Dembińską herbu Rawicz. Wciąż mieszkał w Wiedniu, a prasa co jakiś czas donosiła o jego udziale w urządzanych w austriackiej stolicy „piknikach polskich” i „wieczorach mazurowych”.

* Folgende Parte ist uns zugekommen: Dr. Witold Bończa Bartoszewski, k. k. Ministerialsekretär und Leutnant im n. a. S. des L.-Uhlantenregiments Nr. 2, gibt hiemit Nachricht von seiner bevorstehenden Vermählung mit dem hochwohlgeborenen Fräulein Halina von Rawicz zu Dembiany Dembińska, Tochter des hochwohlgeborenen Herrn Bronislaus von Rawicz zu Dembiany Dembiński und der hochwohlgeborenen Frau Bertha von Rawicz zu Dembiany Dembińska geborenen Thomson. Die Trauung findet Samstag den 19. Oktober l. J. um 11 Uhr vormittags in der Pfarrkirche zu Krynica bei Muszyna in Galizien statt. Eine gleiche Parte wurde von der Familie der Braut ausgegeben.

Informacja o ślubie Witolda Bartoszewskiego z Haliną Dembińską
(„Sport & Salon. Illustrierte Zeitschrift für die vornehme Welt” 1907, nr 41)

— Piknik polski w Wiedniu. Z Wiednia piszą nam: W ubiegłą sobotę odbył się w hotelu „Continental” piknik polski, który w rzędzie zabaw tegorocznego karnawału zajął jedno z miejsc najświetniejszych. Odżyła w nim tradycja dawnych „wieczorów mazurowych”, tak dobrze zapisanych w pamięci tutejszego towarzystwa.

Godność „patrones” przyjęły pp.: Dawidowa Abrahamowiczowa, Leonowa Bilińska, hr. Coudenhove-Taaffe, hr. Wojełchowa Dądaszycka, Książka Świeżawska, hr. Kollowrat, hr. Larisch, ks. Liechtenstein, ks. Adamowa Lubomirska, hr. Sigray di San Marzano, Versbach-Hadamar, hr. Wrba i bar. Ziemiałkowska.

Do komitetu należeli między innymi JE. dr. Leon Biliński, dr. Witold Bartoszewski, dr. Adam Bieńkowski, dr. Wilhelm Binder, Roman Cieński, Bronisław Czarnecki, dr. Izidor Decykiewicz, dr. August Dobiecki, dr. Roman Dziedzicki, Stanisław Fałat, dr. Kazimierz Gałęcki, Włodzimierz Guiewosz, hr. Adam Grocholski, dr. Władysław Harajewicz, Jerzy Kleszkowski, dr. Jan Lewicki, Wenanty Lityński, Karol Łoziński, Zdzisław Mars, Jan Międzyński, Józef Nentwig, dr. Kazimierz Ostaszewski-Barański, dr. Zygmunt Pilat, dr. Tadeusz książę Puzyra, Stanisław Raimult, dr. Tadeusz Rittner, Kazimierz Sawicki, dr. Leopold Starzewski, Karol Stromenger, Władysław Struszkiewicz, dr. Aleksander Kahanowicz-Turzański.

„Gazeta Lwowska” 1908, nr 34

— »Wieczór mazurowy« w Wiedniu, urządzony d. 15 b. m. w hotelu „Continental” nie uchybił świetnej tradycji odziedziczonej po słynnych swego czasu „piknikach polskich”. Wieczór zgromadził świetne towarzystwo, czarował wspaniałym widokiem i dziarskim animuszem. Przybyli między innymi: P. Prezydent Ministrów hr. Bienerth i P. Minister skarbu dr. Leon Biliński z małżonkami, P. Minister handlu dr. Weiskirchner z córką, P. Minister oświaty hr. Stürgkh, P. Minister dr. Duleba z małżonką i córkami, Prezydent Izby posłów dr. Pattai, generalny inspektor armii gen. broni hr. Albori, JE. dr. Książka, Prezydent Senatu Sawicki, książę Puzyra, p. Homolacs, hr. Ziemiałkowska i w. i.

Kadryl zgromadził około 100 par pod wodzą komisarza powiatowego Mussila i wice-sekretarza ministerjalnego Krupskiego.

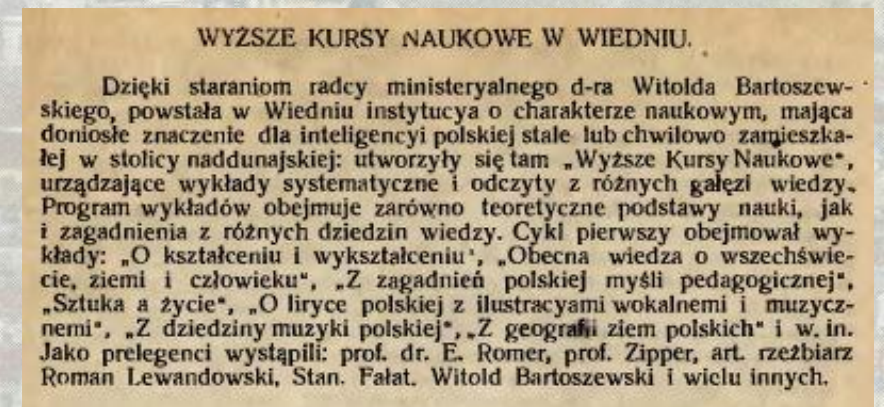
Dochód z wieczoru przeznaczono na cele dobroczynne.

Na czele komitetu stali P. Minister skarbu dr. Biliński i p. Witold Bartoszewski,

„Gazeta Lwowska” 1910, nr 12

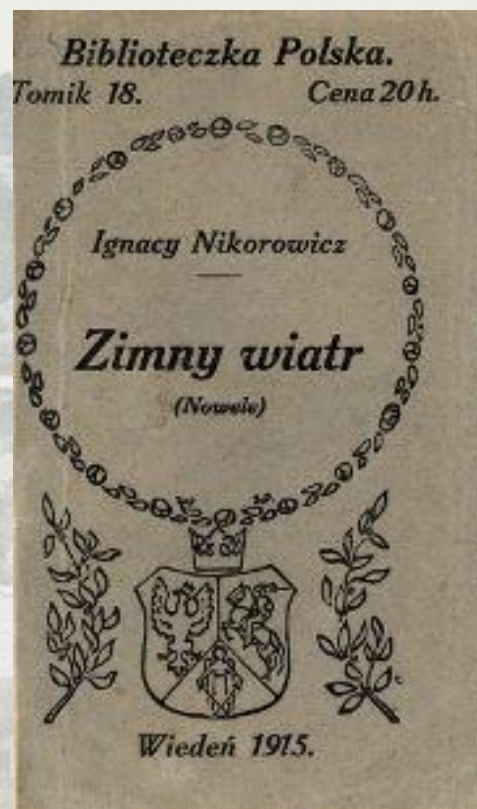
Dedykacje dla Witolda Bartoszewskiego z okresu I wojny światowej

Po wybuchu I wojny światowej Witold Bartoszewski przebywał w Wiedniu. W 1916 roku w czasopiśmie „Myśl Narodowa” ukazała się informacja o zorganizowaniu przez niego Wyższych Kursów Naukowych, w ramach których odbywały się wykłady z różnych gałęzi wiedzy. Z tą działalnością Bartoszewskiego związana jest dedykacja Melanii Medlingerówny, sporządzona na karcie tytułowej wydanego przez nią tomu *Ojczyźnie* i wklejona do *Albumu*.

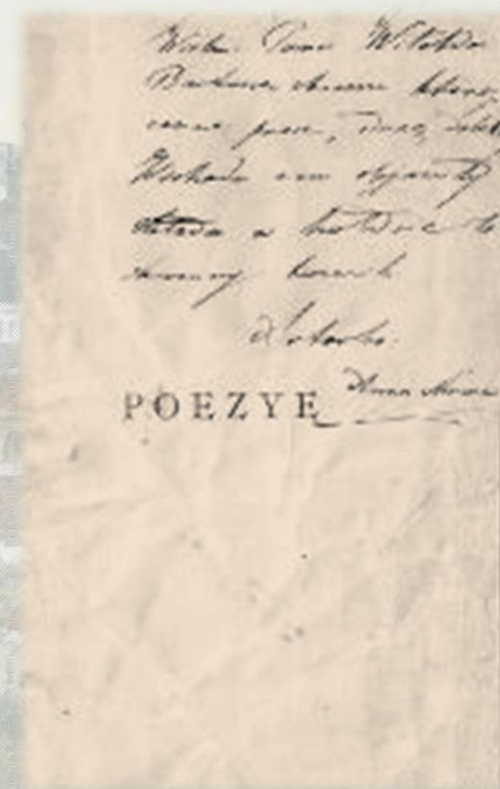
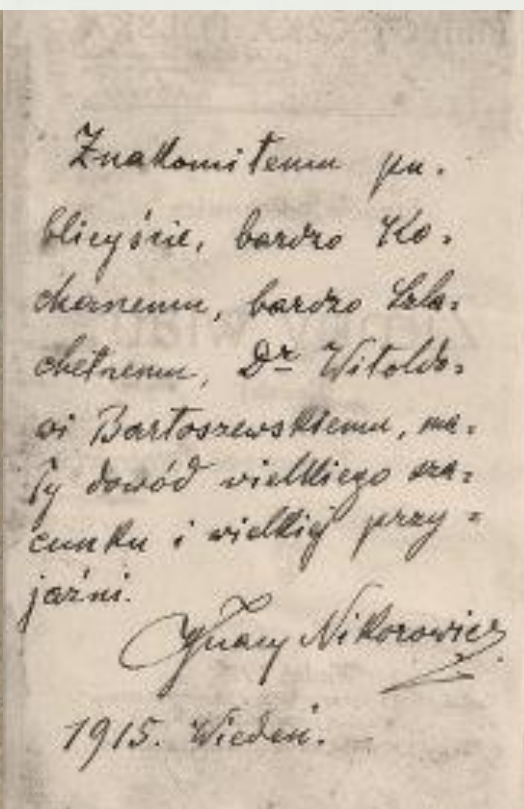

**Dedykacja Melanii Medlingerówny;
obok wzmianka o zorganizowaniu
przez Witolda Bartoszewskiego
Wyższych Kursów Naukowych w Wiedniu
(„Myśl Narodowa” 1916 t. 1 nr 5/6, s. 683)**

Dedykacje dla Witolda Bartoszewskiego z okresu I wojny światowej

Dedykacja Ignacego Nikorowicza

Wpis Anny Neuman

Witold Bartoszewski w okresie I wojny światowej

W 1917 roku Witold Bartoszewski przebywał w Krynicy, gdzie tworzył Wyższy Zakład Naukowy dla Kobiet, będący filią placówki powołanej przez niego wcześniej w Wiedniu. Jego nazwisko wymienione zostało również wśród członków komitetu organizującego Tydzień opieki legionowej.

„Nowa Reforma” 1917, nr 350

Krynica, 26 lipca. (Tydzień opieki legionowej). Liga kobiet i miejscowy komitet w Krynicy przeznaczają na tydzień opieki legionowej czas od 5—12 sierpnia b. r. — komitet składają pp.: Rolle Kacal przewodniczący, wiceprezydent miasta Krakowa, bawiący tu na kuracji, Babłowa Janina zastępczyni, przewodnicząca Ligi kobiet, dr Kmiotowicz Franciszek zastępca, przewodniczący miejscowego komitetu i burmistrz Krynicy, dr Bandrowski Juliusz, Baranowski Dante, dr Baścik Jan, dr Bartoszewski Witold, Bednarzewska Konstancja, drowie Biesiadzcy Antoniowie, Broszkiewicz Antoni, drowie Cerchowie Maksymilianowie, dr Czartik Bronisław, dr Dembowski Ignacy, dr Dębicki Klemens, drowie Ebersowie Henrykowie, Feldman Ferdynand, Głazewska Adela, Głodzińska Zofia, Gębłowa Teresa, Gołowińska Stefania, Gryniewiczowa Helena, Hirschowie Piotrowie, Jęzierski, Klimczak Jan, Kobak Bolesław, Komorówna Marya, drowie Kmiotowiczowie Franciszkowie, Konopiński Michał, Ligęza, Łukasiewiczowa Zofia, dr Maurer Zygmunt, Margulecowa Zofia, Miłowska, Nitribittowie Henrykowie, Nowotarscy Leonowie, Papec, Przeorska Franciszka, Pudło Jan, Rzepiński Stanisław, Skrzyńska Helena, Solscy Ludwikowie, Szymanowiczowa Zofia, Steczkowska Wanda, Stebelscy Jarosławowie, Swierczewski Erazm, drowie Tarnawscy Apolinarowie, hr. Tarnowska Stanisława, Tenczarówna Teofila, hr. Tyszkiewiczowa Natalia, drowie Wasowiczowie Zygmuntowie, Wyrzykowska Zofia, Wyszyński Oswald. Komitet podzielił się na sekcje: teatralną, koncertową, odczytową i kwestową.

„Nowa Reforma” 1917, nr 84

Wyższy zakład naukowy dla kobiet w Krynicy.

Piszą nam z kraju:
Do rzędu problemów, które wojna może szczególnie zaciemnić, należy kwestya kształcenia i wykształcenia kobiet. Jeżeli problem ten cierpiał już przed wojną głównie z powodu nie przywiązywania do niego, na ogół takiego znaczenia, jakie się przywiązuje np. do kwestyi kształcenia chłopców, to obecnie dołączyło się do tego jeszcze wprost dezoryentowanie ogółu może zbyt przedwczesnymi sądami o „potędze” i „wspaniałości” rezultatów wojennej pracy kobiet. Niewątpliwie kobiety okazały z racyi wojny ogromnie wiele patriotyzmu, poświęceń, zaparcia się i zdolności do zastępowania mężczyzn. Zważyć atoli należy, że są przecież jeszcze legiony kobiet, które nie znalazły praktycznego rozwiązania kwestyi ani w zastępstwie mężczyzn, ani w pielęgniarstwie i są całe legiony dorastającej dopiero młodzieży żeńskiej, której całe życie najprawdopodobniej nie w stosunkach wojennych przejdzie, ale tylko zatem wojennej orientacji i wykształcenia, ale i wykształcenia na czas powojenny potrzebują.

Z takich założeń wychodząc, niewątpliwie ogromny, ważny i aktualny problem poruszył też znany zresztą z działalności naukowej dr Witold Bartoszewski, radca ministerstwa, z którego inicjatywy powstaje w zdrojowisku Krynica, wyższy Zakład naukowy dla kobiet, jako filia takiego samego zakładu przez dra Bartoszewskiego w Wiedniu zorganizowanego i pod jego przewodnictwem, przy niezwyklej frekwencji całej elity stolicy w latach 1915-1916 prowadzonego. O akcji tej wszystkie pisma chwaliły zresztą swego czasu sprawę. Myślą przewodnią nowej instytucji jest: połączyć „ville cum dulci”, naukę z niezrównanymi wprost warunkami zdrowotnymi Krynicy. Ze zdrowie naszych panien i kobiet nie domaga, troska o nie wobec czekających nowych stosunków do najważniejszych należy i że Krynica do tego celu najlepiej się nadaje, o tem chyba nikt nie potrzeba rozprawiać, równie jak o potrzebie kształcenia i wykształcenia kobiet na przyszłość.

Witold Bartoszewski w czasach powojennych

Zaopatrywanie pracowników państwowych w Małopolsce odbywa się za pośrednictwem specjalnie w tym celu powołanego do życia „Małopolskiego urzędu zaopatrywania pracowników państwowych” — (M.U.Z.P.P.) z siedzibą we Lwowie i Ekspozyturą w Krakowie. Dyrektorem zamianowany został szef sekcji dla spraw zaopatrywania pracowników państwowych Dr. Witold Bartoszewski.

Na razie otrzymywać będą pracownicy państwowi w Małopolsce miesięcznie: 8 kg. produktów mącznych i strączkowych, 0,6 kg. cukru, 0,6 kg. kaszy.

„Przegląd Poniedziałkowy” 1919, nr 6

— W aktualnej sprawie wszystkich Stowarzyszeń spożywczych w całym kraju. Rozporządzeniem Wydziału Skarbowego Komisji Rządzącej z dnia 16/2 1919 L. 940 powołaną została do życia Komisja spirytusowa (czysty spirytus 100%) a przedstawicielem wszystkich Stowarzyszeń spożywczych w całym kraju, zamianowany: Dr. Witold Bartoszewski, Szef i Prezydent Urzęd. Zakł. Aprow. we Lwowie (ul. Jagiellońska 15). Leży zatem w własnym interesie wszystkich Stowarzyszeń spożywczych, wszystkich zawodów, w całym kraju, ażeby o istnieniu swoim niezwłocznie tam donieśli (w krótkim piśmie, bez stempla i bez szerokich opisów) a przy dołączeniu jednego egzemplarza statutu o ile są protokołowane, podaniu daty protokołowania, liczby członków (głów i rodzin) potwierdzonej przez gminę względnie władzę polityczną, nazwisk Kierowników Stowarzyszenia oraz siedziby (dokładnego adresu) Stowarzyszenia.

„Chwila” 1919, nr 62

Do rejestru handlowego, działu B, sądu okręgowego w Warszawie w d. 21 listopada 1919 r. wciągnięto:

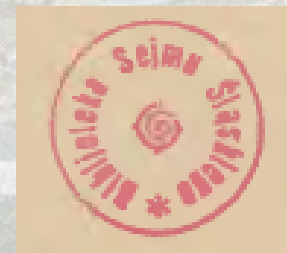
„Polskie Źródło”. Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością. Siedziba w Warszawie, ul. Kopernika 30. Celem spółki jest podniesienie

eksploatacji zdrowisk i uzdrowisk w Polsce. Wspólnikami są: Jan hr. Potocki w Rymanowie Źdroju w Galicji. Dr. Witold Bartoszewski, ul. Jagiellońska 7 we Lwowie. Matylda Walter, ul. Bierzowskiego 5 we Lwo-

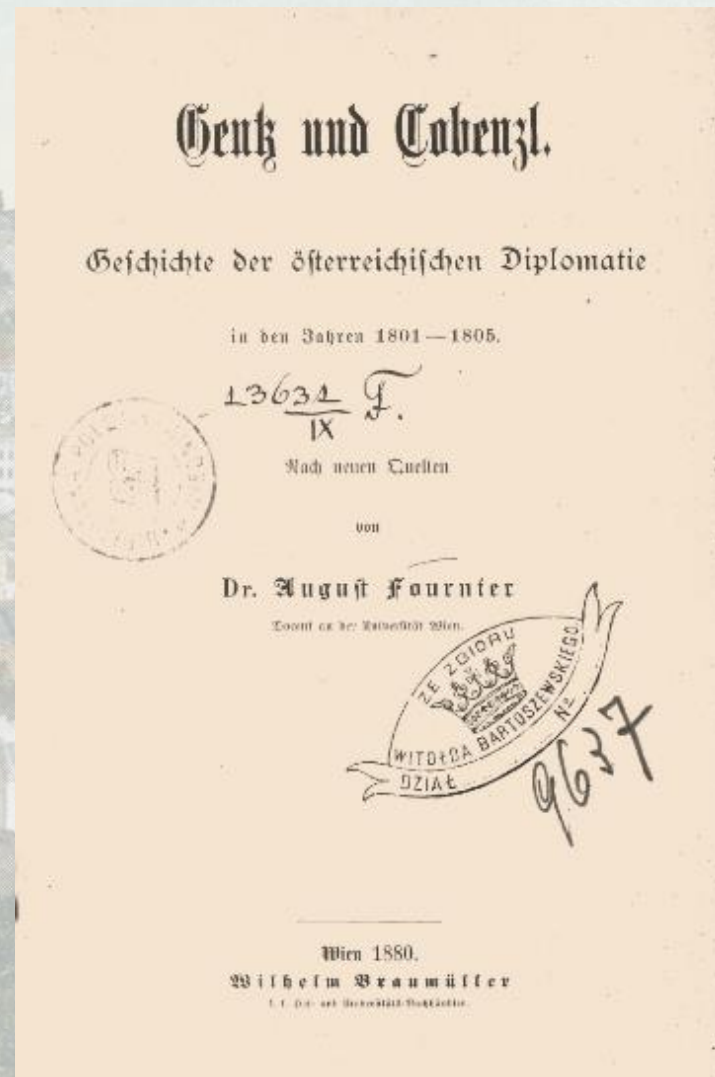
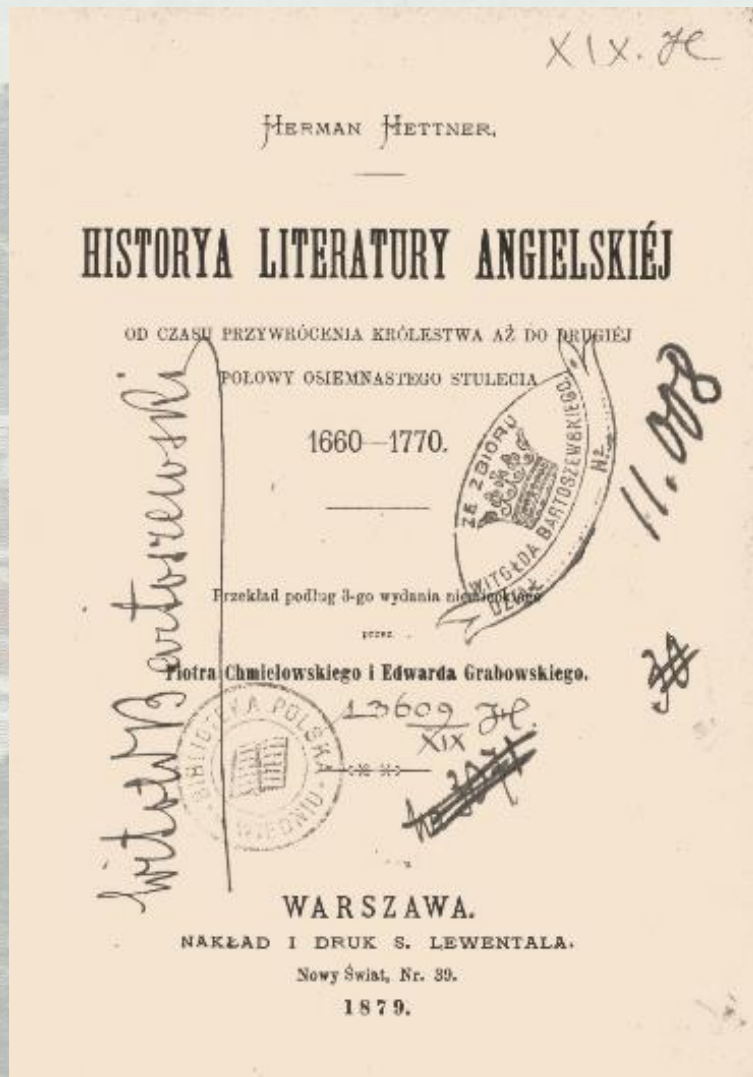
Obwieszczenia publiczne z 14 lutego 1920 roku

Księgozbiór Witolda Bartoszewskiego w Bibliotece Śląskiej

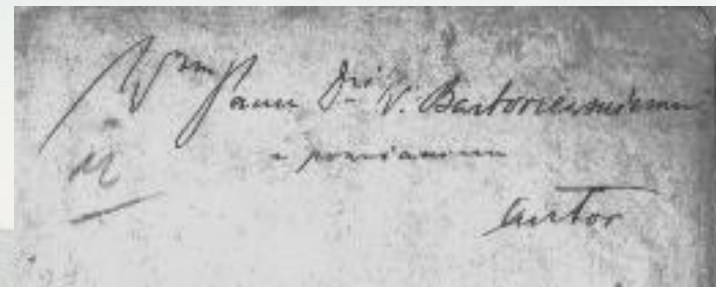
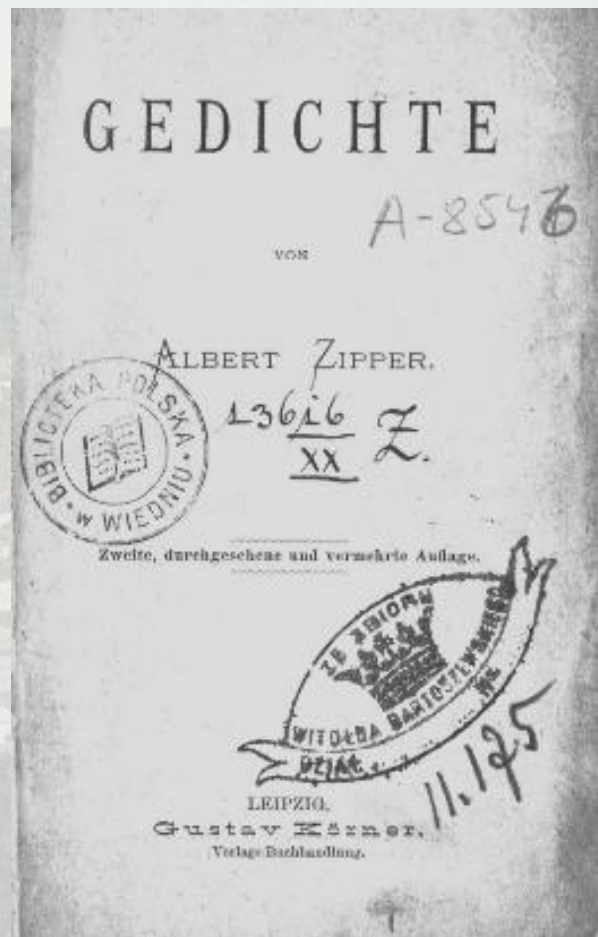
Księgozbiór Biblioteki Polskiej w Wiedniu wszedł po I wojnie światowej w skład Biblioteki Towarzystwa Przyjaciół Nauk na Śląsku, która z kolei została z czasem przekazana powołanej w 1922 roku Bibliotece Sejmu Śląskiego. Instytucją wywodzącą się bezpośrednio z biblioteki sejmowej jest Biblioteka Śląska, stąd książki należące niegdyś do Bartoszewskiego możemy dziś znaleźć w tej właśnie placówce. Opatrzone są one sygnaturami i pieczęcią wiedeńskiej księżnicy (oraz późniejszą pieczęcią - Biblioteki Towarzystwa Przyjaciół Nauk na Śląsku), ale również pieczęcią: *Ze zbioru Witolda Bartoszewskiego*.

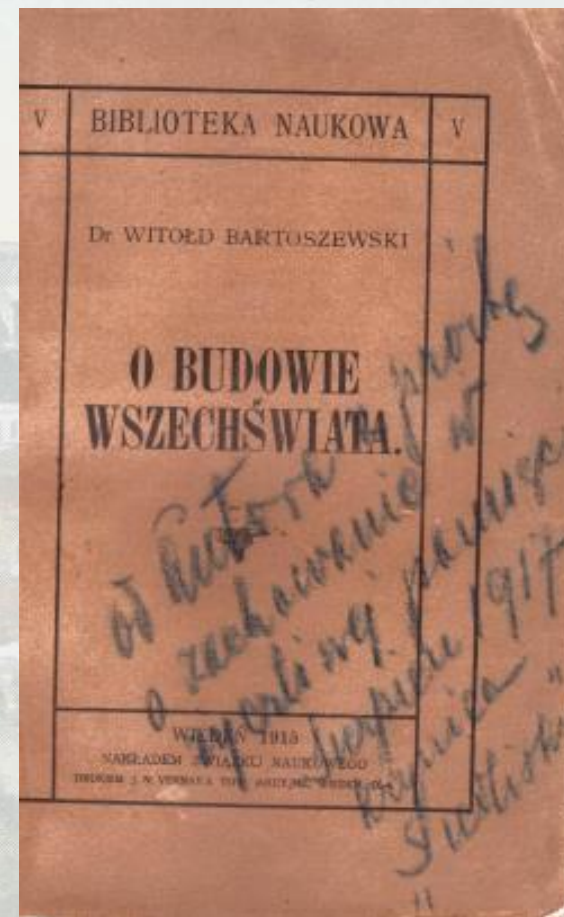
Księgozbiór Witolda Bartoszewskiego w Bibliotece Śląskiej

Księgozbiór Witolda Bartoszewskiego w Bibliotece Śląskiej

**Dedykacja Alberta Zippera
dla Witolda Bartoszewskiego**

**Dedykacja Witolda Bartoszewskiego
dla anonimowego czytelnika**

Opracowanie
Anna Musialik

Biblioteka Śląska jest instytucją kultury Samorządu Województwa Śląskiego